

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1968 Nr. 101

A. TITEL

Verdrag betreffende de bevoegdheid der autoriteiten en de toepasselijke wet inzake de bescherming van minderjarigen; 's-Gravenhage, 5 oktober 1961

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1963, 29.
Voor de ondertekeningen zie *Trb.* 1963, 29, *Trb.* 1965, 205, *Trb.* 1967, 35 en *Trb.* 1968, 62.

C. VERTALING

Verdrag betreffende de bevoegdheid der autoriteiten en de toepasselijke wet inzake de bescherming van minderjarigen

De Staten die dit Verdrag hebben ondertekend,

Verlangend gemeenschappelijke bepalingen vast te stellen betreffende de bevoegdheid der autoriteiten en de toepasselijke wet inzake de bescherming van minderjarigen,

Hebben besloten te dien einde een Verdrag te sluiten en zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1

Onverminderd het bepaalde bij de artikelen 3, 4 en 5, derde lid, van dit Verdrag zijn de rechterlijke en administratieve autoriteiten van de Staat, waar een minderjarige zijn gewone verblijf heeft, bevoegd maatregelen te nemen die strekken tot de bescherming van zijn persoon of goed.

Artikel 2

De in artikel 1 als bevoegd aangewezen autoriteiten nemen de in hun interne wet voorkomende maatregelen.

Deze wet bepaalt de voorwaarden waaronder die maatregelen worden genomen, gewijzigd en beëindigd. Zij beheerst tevens de gevolgen van die maatregelen, zowel wat betreft de betrekkingen tussen de minderjarige en de personen of instellingen aan wier zorg hij is toevertrouwd als ten opzichte van derden.

Artikel 3

Een gezagsverhouding die van rechtswege voortvloeit uit de interne wet van de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is, wordt in alle Verdragsstaten erkend.

Artikel 4

De autoriteiten van de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is, kunnen indien zij dit in het belang van de minderjarige oordelen, met toepassing van hun interne wet maatregelen tot bescherming van zijn persoon of goed nemen, nadat zij het voornemen daartoe aan de autoriteiten van de Staat van het gewone verblijf van de minderjarige kenbaar hebben gemaakt.

De genoemde wet bepaalt de voorwaarden waaronder die maatregelen worden genomen, gewijzigd of beëindigd. Zij beheerst tevens de gevolgen van die maatregelen, zowel wat betreft de betrekkingen tussen de minderjarige en de personen of instellingen aan wier zorg hij is toevertrouwd als ten opzichte van derden.

De autoriteiten van de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is zien erop toe, dat aan de genomen maatregelen de hand wordt gehouden.

De krachtens de voorafgaande leden van dit artikel genomen maatregelen treden in de plaats van die, welke mochten zijn genomen door de autoriteiten van de Staat waar de minderjarige zijn gewoon verblijf heeft.

Artikel 5

Bij verplaatsing van het gewone verblijf van een minderjarige van een Verdragsluitende Staat naar een andere blijven de door de autoriteiten van de Staat van het vorige gewone verblijf genomen maatregelen van kracht zolang de autoriteiten van het nieuwe gewone verblijf deze niet hebben opgeheven of vervangen.

De maatregelen, genomen door de autoriteiten van de Staat van het vorige gewone verblijf van de minderjarige worden niet opgeheven of vervangen dan nadat het voornemen daartoe aan die autoriteiten kenbaar is gemaakt.

Bij verhuizing van een minderjarige die onder de bescherming stond van de autoriteiten van de Staat waarvan hij onderdaan is, blijven de door die autoriteiten met toepassing van hun interne wet

genomen maatregelen in de Staat van het nieuwe gewone verblijf van kracht.

Artikel 6

De autoriteiten van de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is, kunnen in overeenstemming met de autoriteiten van de Staat waar hij zijn gewone verblijf heeft of goederen bezit, de uitvoering van genomen maatregelen aan deze autoriteiten opdragen.

Hetzelfde geldt voor de autoriteiten van de Staat van het gewone verblijf van de minderjarige ten aanzien van de autoriteiten van de Staat waar de minderjarige goederen bezit.

Artikel 7

Maatregelen genomen door autoriteiten die krachtens de voorafgaande artikelen van dit Verdrag bevoegd zijn, worden in alle Verdragsstaten erkend. Indien echter voor de uitvoering van deze maatregelen handelingen van tenuitvoerlegging in een andere Staat dan die waar zij werden genomen noodzakelijk zijn, worden de erkenning en de tenuitvoerlegging van die maatregelen geregeld hetzij door de interne wet van de Staat waar de tenuitvoerlegging wordt verzocht, hetzij door de internationale overeenkomsten.

Artikel 8

Ondanks het bepaalde bij de artikelen 3, 4 en 5, derde lid, van dit Verdrag kunnen de autoriteiten van de Staat van het gewone verblijf van een minderjarige beschermingsmaatregelen nemen indien de persoon of het goed van de minderjarige door een ernstig gevaar wordt bedreigd.

De autoriteiten van de andere Verdragsluitende Staten zijn niet gehouden deze maatregelen te erkennen.

Artikel 9

De autoriteiten van iedere Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de minderjarige zich bevindt of goederen bezit, nemen in spoedeisende gevallen de noodzakelijke beschermingsmaatregelen.

Voor zover zij hun uitwerking nog niet hebben gehad, verliezen de met toepassing van het vorige lid genomen maatregelen hun kracht, zodra de ingevolge dit Verdrag bevoegde autoriteiten de door de omstandigheden vereiste maatregelen hebben genomen.

Artikel 10

Ter bevordering van bestendigheid van verhoudingen treden de autoriteiten van een Verdragsluitende Staat, alvorens maatregelen ten aanzien van een minderjarige te nemen, zoveel mogelijk in overleg met de autoriteiten van de andere Verdragsluitende Staten, wier beslissingen nog van kracht zijn.

Artikel 11

Alle autoriteiten die op grond van de bepalingen van dit Verdrag maatregelen hebben genomen, stellen hiervan onverwijld de autoriteiten van de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is en, in voorkomend geval, die van de Staat van zijn gewone verblijf, in kennis.

Iedere Verdragsluitende Staat wijst de autoriteiten aan, die rechtstreeks de in het voorafgaande lid bedoelde inlichtingen kunnen geven en ontvangen. Hij geeft van deze aanwijzing kennis aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland.

Artikel 12

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder „minderjarige” verstaan elke persoon die deze hoedanigheid zowel volgens de interne wet van de Staat waarvan hij onderdaan is als volgens de interne wet van zijn gewone verblijf bezit.

Artikel 13

Dit Verdrag is van toepassing op alle minderjarigen die hun gewone verblijf in een van de Verdragsluitende Staten hebben.

Evenwel komen de bevoegdheden door dit Verdrag toegekend aan de autoriteiten van de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is, slechts toe aan de autoriteiten van de Verdragsluitende Staten.

Iedere Verdragsluitende Staat kan zich voorbehouden dit Verdrag slechts toe te passen op minderjarigen die onderdaan zijn van een van de Verdragsluitende Staten.

Artikel 14

Indien in de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is meer dan een rechtsstelsel bestaat, worden voor de toepassing van dit Verdrag onder „interne wet van de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is” en onder „autoriteiten van de Staat waarvan de minderjarige onderdaan is” verstaan de wetgeving en de autoriteiten, aangegeven door de in die Staat geldende regels. Bij gebreke van zodanige regels wordt voor deze toepassing onder bedoelde wet verstaan de wetgeving, waarmede de minderjarige de nauwste band heeft en onder bedoelde autoriteiten de volgens die wetgeving bevoegde autoriteiten.

Artikel 15

Voor het geval dat de autoriteiten van een Verdragsluitende Staat te oordelen zullen hebben over een vordering tot nietigverklaring of ontbinding van het huwelijk van de ouders van een minderjarige of over een vordering tot lossen maken van de tussen die ouders bestaande huwelijksband, kan door deze Staat een voorbehoud worden gemaakt met betrekking tot de bevoegdheid van die autoriteiten maat-

regelen te nemen ter bescherming van persoon of goed van de minderjarige.

De autoriteiten van de andere Verdragsluitende Staten zijn niet gehouden deze maatregelen te erkennen.

Artikel 16

De bepalingen van dit Verdrag kunnen in de Verdragsluitende Staten slechts ter zijde worden gesteld, indien hun toepassing kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Artikel 17

Dit Verdrag is slechts van toepassing op maatregelen die na zijn inwerkingtreding zijn genomen.

Artikel 18

Dit Verdrag vervangt in de betrekkingen tussen de Verdragsluitende Staten het Verdrag tot regeling der voogdij van minderjarigen, ondertekend te 's-Gravenhage, de 12de juni 1902.

Het laat onverlet de bepalingen van andere verdragen die op het tijdstip van zijn inwerkingtreding verbindend zijn tussen twee of meer Verdragsluitende Staten.

Artikel 19

Dit Verdrag staat ter ondertekening open voor de Staten vertegenwoordigd op de Negende Zitting van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht.

Het dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland.

Artikel 20

Dit Verdrag treedt in werking op de zestigste dag na de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging bedoeld in artikel 19, tweede lid.

Voor iedere ondertekenende Staat die het Verdrag later bekrachtigt, treedt het in werking op de zestigste dag na de datum van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging.

Artikel 21

Iedere Staat die niet vertegenwoordigd was op de Negende Zitting van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht kan tot dit Verdrag toetreden, nadat het krachtens artikel 20, eerste lid, in werking is getreden. De akte van toetreding wordt nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland.

De toetreding heeft slechts gevolg voor zover het de betrekkingen betreft tussen de toetredende Staat en de Verdragsluitende Staten.

die hebben verklaard deze toetreding te zullen aanvaarden. Deze aanvaarding wordt ter kennis gebracht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland.

Het Verdrag treedt tussen de toetredende Staat en de Staat die heeft verklaard deze toetreding te zullen aanvaarden in werking op de zestigste dag na de dagtekening van de in het voorgaande lid bedoelde kennisgeving.

Artikel 22

Iedere Staat kan op het tijdstip van ondertekening, bekrachtiging of toetreding verklaren dat dit Verdrag mede van toepassing zal zijn op alle gebieden voor welke internationale betrekkingen hij verantwoordelijk is, of op een of meer van die gebieden. Deze verklaring wordt van kracht op het tijdstip waarop het Verdrag voor die Staat in werking treedt.

Daarna zal van iedere zodanige toepasselijkverklaring mededeling worden gedaan aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland.

Indien de toepasselijkverklaring wordt gedaan door een Staat die het Verdrag heeft ondergetekend en bekrachtigd, treedt het Verdrag voor de betrokken gebieden in werking overeenkomstig het bepaalde in artikel 20. Wordt die verklaring gedaan door een Staat die tot het Verdrag is toegetreden, dan treedt het Verdrag voor de betrokken gebieden in werking, overeenkomstig het bepaalde in artikel 21.

Artikel 23

Iedere Staat kan uiterlijk op het tijdstip van bekrachtiging of toetreding de voorbehouden maken bedoeld in artikel 13, derde lid en 15, eerste lid, van dit Verdrag. Andere voorbehouden zijn niet toegestaan.

Iedere Verdragsluitende Staat kan tevens bij het afleggen van een toepasselijkverklaring van het Verdrag overeenkomstig artikel 22, deze voorbehouden maken uitsluitend ten aanzien van de gebieden of van bepaalde gebieden waarop de toepasselijkverklaring betrekking heeft.

Iedere Verdragsluitende Staat kan te allen tijde een door hem gemaakt voorbehoud intrekken. Deze intrekking wordt ter kennis gebracht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland.

Het voorbehoud houdt op van kracht te zijn op de zestigste dag na de dagtekening van de in het voorgaande lid bedoelde kennisgeving.

Artikel 24

Dit Verdrag blijft gedurende vijf jaar van kracht, te rekenen van de datum van zijn inwerkingtreding overeenkomstig artikel 20, eerste lid, ook voor de Staten die het later hebben bekrachtigd of ertoe zijn toegetreden.

Het Verdrag wordt, behoudens opzegging, stilzwijgend verlengd, telkens voor vijf jaar.

De opzegging moet tenminste zes maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar ter kennis worden gebracht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland.

Zij kan zich beperken tot een of meer van de gebieden waarop het Verdrag van toepassing is.

De opzegging wordt slechts van kracht ten opzichte van de Staat die ervan mededeling heeft gedaan. Het Verdrag blijft van kracht voor de andere Verdragsluitende Staten.

Artikel 25

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland doet aan de Staten bedoeld in artikel 19, alsmede de Staten die zijn toegetreden overeenkomstig het in artikel 21 bepaalde, mededeling van:

- a) de kennisgevingen bedoeld in artikel 11, tweede lid;
- b) de ondertekeningen en bekrachtigingen bedoeld in artikel 19;
- c) de datum waarop dit Verdrag krachtens de bepalingen van artikel 20, eerste lid, in werking treedt;
- d) de toetredingen en aanvaardingens bedoeld in artikel 21 en de datum waarop zij van kracht worden;
- e) de toepasselijkverklaringen bedoeld in artikel 22 en de datum waarop zij van kracht worden;
- f) de voorbehouden en intrekkingen van voorbehouden bedoeld in artikel 23;
- g) de opzeggingen bedoeld in artikel 24, derde lid.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 5de oktober 1961, in een enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief der Nederlandse Regering en waarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift langs diplomatieke weg zal worden toegezonden aan elk der Staten die vertegenwoordigd waren op de Negende Zitting van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht.

(Voor de ondertekeningen zie *Trb.* 1963, 29, blz. 7 e.v., *Trb.* 1965, 205, *Trb.* 1967, 35 en *Trb.* 1968, 62.)

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1963, 29.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1967, 35 en *Trb.* 1968, 62.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1963, 29.
Het Verdrag is nog niet in werking getreden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1963, 29, *Trb.* 1965, 205, *Trb.* 1967, 35 en *Trb.* 1968, 62.

Uitgegeven de achtentwintigste augustus 1968.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.